

על קצה המזלג

ימי 'עקבתא דמשיחא' הם זמן בירור הנשמות. זה הזמן האחרון של תיקון לכל אותן נשמות שעדיין לא סיימו את תיקונן בכל ששת אלפי שנה של גלגולים וגלגולים. כמה הרה גורל הוא זמן זה, שבו, מי שלא 'תופס את הרכבת', עלול לפספס לנצח. כמה חשוב להגיע לכמה שיותר נשמות, לזכות כמה שיותר אנשים.

אנחנו מנסים בכל כוחותינו להגיע לכמה שיותר. לאחרונה התחלנו לדבר גם ברשת ב', בתכנית של ענת דולב, המשודרת בימי שישי וערבי חגים בין אחת לשתיים. לתכנית עשרות אם לא מאות אלפי מאזינים, מקווים שמהו יטפטף, לאט לאט משהו יכנס, לפחות ההגנות שיסדקו קצת ויהיה קצת יותר רצון, קצת יותר פתיחות לשמוע משהו משלנו, מהחומר הכל- כך עשיר שיש ליהדות להציע, ולפנימיות להטעים.

מעבר לזה אנחנו עם הפנים לחו"ל, לזכות גם את יהדות התפוצות או מה שנשאר ממנה, אבל עד שלא הגענו ולא עשינו אנחנו לא רוצים להרחיב, אתם יודעים איך זה כשמדברים...

התכניות עוד רבות, המלאכה ודאי מרובה והזמן דוחק, וזו עיקר הבעיה, בעזרתכם אנו מקווים להפיץ כמה שיותר, להגיע לכמה שיותר בתים, כמה שתתמכו בנו יותר נוכל יותר.

בינתיים אתם יכולים לפגוש אותנו באתר של תפילת ישי" בשיעורים של פרשות השבוע העדכניות ושאר השיעורים המשודרים שם.

להתראות וחג שמח לכל בית ישראל.

חנוכה וקליפת נגה

האור של גמר התיקון

חנוכה ידוע כחג האור. כל עניינו של החג הוא האור המיוחד המאיר בחג זה, אורו של גמר התיקון, שניתן לטעום אותו כבר עכשיו בעולם הזה. זהו אור גבוה מכל האורות, עד כדי כך שכתוב שלעתיד לבא כל החגים יתבטלו לבד מחנוכה ופורים. האור של חנוכה, כך כתוב, יישאר לאחרית הימים. וזה סימן שיש פה עניין הרבה יותר עמוק, מהזכר לנס שקרה בימי החשמונאים. כי הלא נסים כאלו כבר ראינו, כמו למשל בזמן הגמרא, כשלבנו של ר' חנינא בן דוסא לא היה שמן כדי להדליק נרות שבת, רק חומץ היה לה, ואמר אביה 'מי שאמר לשמן שידלוק יאמר לחומץ וידלוק', ודלקו נרות החומץ כל השבת עד הבדלה!

האור שדלק במנורת המקדש באותם שמונה ימים הוא ענף לאור רוחני מאד מאד גבוה שהאיר באותו הזמן כתוצאה מההתעוררות והמסירות נפש של עם ישראל. אור זה רמוז בתורה. אם חונים (עוצרים) בתיבה הכ"ה שבתורה מגיעים ל- "ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור". במקביל, גם החושך של יון רמוז באותה פסקה בתורה. "והארץ היתה תהו ובהו וחסך על פני תהום". "תהו", אומרים לנו חז"ל, רומז על שעבוד מצרים, "בהו" על גלות בבל, ו"חסך" זה כנגד מלכות יון, שרצו להחשיך את עיניהם של ישראל מהתורה.

האסכולה היוונית

יון לא רצו להשמיד פיזית את עם ישראל, אלא להשמיד את הרוחניות, לקחת את הנשמות. שלא תהיה נשמה בעם ישראל, שלא תהיה תורה, שלא תהיה דת. היוונים רצו להפריד את העולם מהקדושה. איך? פשוט מאד, על ידי הקצאת שטח מוגדר ומגודר לתחום הקדושה, שבו ורק בו יש ליהודי קשר לאלקיו, לגבי שאר הדברים, המתייחסים לתחום הרשות, החדירו היוונים את התפיסה שהם לא קשורים לקדושה, בהם הקדוש ברוך הוא 'לא מתערב'. ההשקפה היוונית

אומרת שלימוד התורה, התפילה, סעודות שבת וכו' הם שייכים לקדושה, כל השאר - לא קשור. לשיטתם, לא כל דבר שאדם עושה בחיים קשור לעבודת ה'. אדם יכול לשחק כדורגל, ללכת לראות סרט, לשבת לשתות קפה בבית קפה וסתם לצאת לעבוד כל יום - כל זה לא קשור לקדושה. התחום הזה, תחום הביניים, שהוא למעשה תופס את רב הזמן ורב החיים של האדם הממוצע, הוא לתפיסת היוונים לא שייך לקדושה או לטומאה, זה ניטרלי. ואת התחום הזה דאגו היוונים להגדיל וליפות ולהאדיר ולעשותו מושך, נוצץ וקורץ.

חז"ל גילו לנו שאין כזה דבר תחום ביניים, בכל דבר שאדם עושה הוא מתחבר למשהו, וזה או לקדושה או לטומאה או שבן אדם עולה או שהוא יורד, הוא לא נשאר תלוי באויר. במקום שיש קדושה אין סטרא ובמקום שאין קדושה יש סטרא. זה מה שנאמר 'לפתח חטאת רובץ', לפתח של הקדושה רובצת הסטרא אחרא, הנחש. לכן כל דבר שאדם עושה צריך להיות מקושר לקדושה. אם הוא בונה בית זה על מנת לבנות מקום משכן לשכינה, בית מקדש מעט. מקום שהוא 'רשות היחיד' כנגד יחידו של עולם, ששמה יהיה מקום משכנו. מקום שהוא יוכל להכניס בו אורחים. אם הוא קונה בגד זה על מנת שיוכל לקדש את השם בהופעה שלו. אם הוא יוצא לנופש זה על מנת לאגור כח על מנת לעבוד את ה' ביתר שאת. אם הוא יוצא לעבוד זה כדי חיותו וצרכיו, לאפשר לו להמשיך לעבוד את ה', ולהשפיע בשאר הכסף לשאר הברואים - להחזיק תלמידי חכמים ולפרנס יתומים ואלמנות, לתמוך בזיכוי הרבים ולסעוד חולים ועניים. זה חז"ל, זה היהדות, להכל יש תכלית ומשמעות, הכל צריך להתחבר אליה. היוונים אמרו - העולם הזה. תשמור לך משהו לרוחניות אבל העיקר 'חיה ואכול כי מחר תמות'.

קליפת נגה

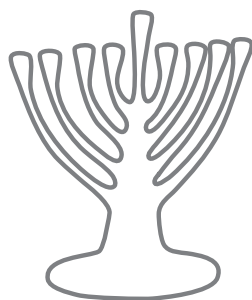
למעשה, חז"ל גילו לנו ש'זה כנגד זה ברא האלקים', ארבעה עולמות בקדושה: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, וכנגדם ארבעה קליפות בטומאה: ענן גדול, רוח סערה, אש מתלקחת וקליפת נגה. אצילות, בריאה, יצירה הם עולמות כל - כך גבוהים בקדושה, שאצור בהם כל כך הרבה אור, שה'כנגד' שלהם הוא טומאה קשה מאד, שאין לה שום תיקון ובירור, אלא בכל מקום שהן מלובשות צריך לכרות אותן. כמו בברית מילה, שבה חותכים את הערלה, שהיא כנגד שלש הקליפות הטמאות הללו, וזורקים אותה לעפר. הקליפה הרביעית נקראת 'קליפת נגה'. קליפת נגה אמנם מקורה בטומאה אך אם היא מחוברת לקדושה היא מתקדשת, ואם היא מחוברת לשלש הקליפות הטמאות היא טמאה.

קליפת נגה זה תחום הרשות, אותו תחום שניסו היוונים להפריד מן הקדושה. ולכן, פועלים בו אותם כללים שפועלים בקליפת נגה. אם תחום הרשות לא מחובר לקדושה, אז הוא נטמא כולו ואז גם הזמנים שבהם היינו הכי רוצים להתקדש, גם הם לא מחוברים לקדושה. והרי יודעים זאת בחוש, כי אם היינו רואים מישהו, שידוע כצדיק, מסתובב באיזה חנות קרמיקה ובוחר בריכוז ובהתלהבות קרמיקה למטבח - היינו מרגישים זלזול גדול, מה אתה עושה מעצמך צדיק אם הראש שלך בקרמיקה!?

בעצם מה הבעיה? מה לא בסדר? הנה בחוש אנחנו יודעים שאם בזמן הפנוי שלך אתה מתעניין בקרמיקה משמע אתה לא כל-כך צדיק. מתי זה כן מקודש? כשאותו צדיק בוחר את הקרמיקה בשביל החבר שלו או בשביל איזה עלוב נפש כדי לשמח אותו - כאן זה מחובר לרצון ה' ומחבר את קליפת נגה לקדושה, כאן זה לא משרת איזו תאוות כבוד או התנוצצות.

לכתחילה, ניסו היוונים להגדיל כמה שיותר את תחום הרשות, את תחום שליטתה של 'קליפת נגה' את 'תרבות הפנאי' שלא בקדושה, כדי לצמצם כמה שאפשר את תחום הקדושה, ובהיות קליפת נגה מתחברת לטומאה גם תחום הקדושה נפגם. מאוחר יותר נלחמו היוונים חזיתית בקדושה עצמה, בשבת, ראש חודש, מילה, לימוד תורה, טהרה ועוד. מסירות הנפש שעשו היהודים לשמור על מצוות אלו, להלחם ולהסיר את עול השיעבוד על מנת שיוכלו לקיים את התורה והמצוות, מסירות נפש זאת היא שמשכה את ה'אור הגנוז' שברא הקב"ה מששת ימי בראשית וגנוז לצדיקים לעתיד לבוא, ואור זה הוא שהשתקף בנרות במשך שמונה ימים במקדש, והוא זה שמתגלה בכל שנה ושנה בחנוכה בעת הדלקת הנרות בחנוכה. לכן, נוהגים חסידים ואנשי מעשה להתבונן היטב בנרות החנוכה במשך מחצית השעה הראשונה, כי בהם זורח האור הגנוז הנזכר. וכן נוהגים להרבות בצדקה בימים אלו ועל ידי הצדקה מתקן האדם פגמי נפשו, שמקובל שהיום האחרון של חנוכה הוא גמר החתימה של יום כיפור.

כמה מהלכות החג לעת הצורך:

* זמן הדלקת נר חנוכה משתשקע החמה עד חצי שעה אחר צאת הכוכבים (והמנהגים בזה רבים). הנוהג להדליק בצאת הכוכבים יתפלל ערבית קודם ההדלקה ומיד אח"כ, ללא הפסקה, יגש לביתו וידליק את החנוכה.

* כל איש מישראל חייב בהדלקת נר חנוכה, יש הנוהגים לצאת ידי חובה בהדלקת בעל הבית, ויש הנוהגים שכל אחד מבני הבית מדליק חנוכה משלו (נשים יוצאות ידי חובה בהדלקת הבעל).

* יניח את החנוכה בפתח ביתו הפונה לרשות הרבים, בגובה של מעל לשלשה טפחים ומתחת לעשרה טפחים מן הקרקע (עפ"י הסוד בין שבעה לעשרה טפחים).

* יניח את החנוכה משמאל לפתח (עד שמונה ס"מ מהפתח), כדי שתהא מזוזה מימין, נר חנוכה משמאל והוא עובר ביניהם עם ציצית, ראשי תיבות צמח, ובזכות זה יקרב ביאת 'צמח עבדי' (משיח צדקינו).

* עדיף להדליק בשמן זית ופתילות, שגם הנס נעשה בשמן, וישים שמן שידלוק בשיעור של חצי שעה לפחות, את הפתילות שומרים ושורפים ביום השמיני.

* חצי שעה קודם זמן ההדלקה ימנע מעשיית מלאכה וכן אין לאכול פת או מזונות בשיעור של יותר מכביצה (56 גרם).

* יקבץ את בני ביתו בעת ההדלקה כדי לפרסם את הנס וכדי שישמעו את הברכות ויראו את הדלקת הנרות.

* יברך קודם ההדלקה בעמידה: 'להדליק נר חנוכה', 'שעשה נסים', 'שהחיינו' וידליק ביד ימין ללא הפסקה של דיבור בין הברכה להדלקה, מהיום השני אין מברכים 'שהחיינו'.

* לאחר ההדלקה אין להזיז את החנוכה ממקומה עד שיכבו הנרות.

* נוהגות הנשים להמנע מעשיית מלאכה בחצי שעה הראשונה מהדלקת הנרות ויש המחמירים כל זמן שהנרות דולקים. מלאכה קרי: תפירה, סריגה, כביסה גיהוץ ויש אומרים גם בישול ואפיה.

* בהגיע חנוכה של השנה השמינית (מוצאי שביעית), חייבים לבער את התאנים הקדושות בקדושת שביעית (כלומר, עד חנוכה כבר יהיו מבווערים).

סוד האותיות

האות ה'

מעובד ע"פ שיחות של הרב יובל הכהן אשרוב

אות של בריאה והולדה

הכח של האות ה' זה כח של בריאה והולדה. כתוב "אלו תולדות שמים וארץ בהבראם" והמדרש אומר אל תקרא 'בהבראם', אלא תקרא כך - בה' בראם. כלומר, **הקב"ה ברא את השמים והארץ בכח האות ה'.**

האות ה' מיצגת את ספירת המלכות כשהיא מלאה באור ומשפיעה אותו הלאה, להבדיל מהאות ד' שמבטאת את ספירת ה'מלכות' כשהיא ריקה. ככלל, ה'מלכות' היא כלי הקבלה לאור האלקי, והיא מעצמה ריקה. כמו שאומר הזהר הקדוש, ד'לית לה מגרמיה כלום'. אין לה מעצמה כלום. הד' היא רק כלי לקבלת השפע. כלי, עד שלא ממלאים אותו, הוא ריק. לכן הד' נקראת דלת, מלשון דלות. זה דוד המלך, שעליו אומר המדרש, שמעצמו לא היו לו חיים, אלא ראה אדם הראשון שאין לו חיים, עמד ונתן לו שבעים שנה משלו. לכן אדם הראשון חי תשע מאות שלשים שנה במקום אלף ודוד המלך חי שבעים שנה.

כשהכלי מלא באור האלקי זה הה'. אומר הזהר הקדוש (מדרש 'אותיות דרב המנוגא סבא'), שהקב"ה הצמיד לד' את האות ג'. מה הסוד של הג' הג' מיסודה גומלת דלים, והכח שלה הוא השפעה. זה מרומז ברגל של הג' שפשוטה קדימה לכיוון האות ד', כדמיון אדם הרץ אחר העני להשפיע לו ולסעדו. כשהד' מקבלת את הרגל הקטנה של הג' היא הופכת לה'. כלומר, זה המצב בו ה'מלכות' מלאה באור, והיא משפיעה אותו גם הלאה, זה נקרא **כח ההריון**. יש בתוכה אור והוא עומד לצאת החוצה ולברוא בריה חדשה. לכן המלה הריון מתחילה באות ה'. המדרש מגלה לנו שאברם ושרי לא יכלו להוליד, לשרי לא היה רחם ואברם גם הוא לא יכל להוליד. מה עשה הקב"ה? הוסיף להם הקב"ה ה' לשמם, ונפתח הכח של ההריון והלידה. הם הפכו בריות חדשות. אברם הפך לאברהם, ומאוחר יותר שרי הפכה לשרה ואז ילדה את יצחק.

שלשת המימדים

שלשת הקוים שבה' מייצגים שלשה מימדים: אורך רוחב ועומק. הקו המאונך מייצג את האורך, הקו האפקי את הרוחב והקו הקטן את העומק. המימדים האלו קיימים בעולם הזה הגשמי אבל יש להם גם שורש בעולמות עליונים:

אורך בעולמות העליונים זה מה שנקרא 'אור חכמה', שהוא אור הנמשך מן הבורא לנבראים, והוא המחיה אותם ומקיים אותם. הוא נקרא גם 'אור העצמות', שבה מעצמותו של הבורא.

הרוחב בעולמות העליונים זה 'אור החסדים', שהוא האור המלביש על 'אור חכמה'. הוא **הכלי המקבל** את 'אור החכמה'. הוא המקביל לנקבה, בעוד 'אור חכמה' מקביל לזכר. הנקבה נותנת רוחב לאור של הזכר, כלומר, היא נותנת לו מקום להיות, ביחד הם הופכים שטח, הופכים מרחב. והקו הקטן נותן את העומק.

הקוים והמימדים הללו גם מקבילים **למחשבה, דיבור ומעשה**:

המחשבה מרומזת בקו הרחבי. 'אור מקיף', מלובש במחשבה, זה אור ששייך לכלי אבל עדיין לא נכנס אליו כי הכלי צר מלהכיל אותו, והוא מחכה עד שהכלי יזדכך ויתרחב ויוכל להכיל אותו.

הדיבור זה הקו האנכי המתפשט למטה. בדיבור כבר יש שליטה ותפיסה, הוא לא מכוסה כמו המחשבה, והוא פועל בעולמות העליונים ופה בעולם הזה. הוא כנגד ההכרה שה' סובב כל עלמין.

המעשה זה הקו שחודר, הקו הקטן, והוא כנגד ההכרה שה' חודר וממלא כל פרט ופרט בעולם כולו ובעולמות כולם.

תשובה, תשוב - ה

יש שתי אותיות ה' בשם ה'. י - ה - ו - ה. ה' אחת עליונה (ראשונה) כנגד ספירת בינה, וה' תחתונה (אחרונה) כנגד ספירת המלכות, כשהיא מלאה באור. הה' היא עמוד התשובה. תשוב ה'. מהיכן תשוב? בחטאינו אנחנו גורמים לה' התחתונה של שם ה' (יהו-ה) להפרד מהו'. המשמעות של זה היא שאין המלכות יכולה לקבל שפע מהספירות העליונות ואינה יכולה להשפיע לעולם הזה ולנשמות ישראל. ואז היא וכל העולם נשארים ריקים. אם תאמר עינינו הרואות שהעולם לא ריק, אז צריך לדעת שכל מה שיש בעולם הן בגשמי והן ברוחני הוא רק מעט ממה שבאמת יכול להיות בו אם ישראל מחוברים לאביהם שבשמיים ולא גורמים פירוד בין ה' לו', שזה נקרא גלות השכינה, כי השכינה גולה ממקומה שהוא ליד הו'. לכן, כל העבודה שלנו זה להשיב את הה' הזאת

ולחבר אותה עם הו'. וזאת אנחנו עושים על ידי התשובה.

לעשות תשובה זה לפעמים קשה לאדם מאד מאד. כשאנו מסתכלים על האות ה' מה אנחנו רואים? אנחנו רואים פתח מלמטה ופתח מלמעלה, וזה משל לעולם הזה, כי הלא אמרנו שבאות ה' נברא העולם. בעולם הזה מאד קל ליפול למטה ברוחניות ובעבודת ה', קל להדרדה, הפתח הוא ממש ליד הרגליים. צריך זהירות בשביל לא ליפול. אהנו ללעלות חזרה זה כבר לא קל, צריך לטפס לפתח הקטן שלמעלה, כי אי אפשר לעלות מאותו פתח דרכו נפלנו, וזה כבר הרבה יותר קשה.

אדם שנפל באיזו תאוה או באיזו עבירה - בשביל להשיב את הה' צריך להתעלות יותר. זה לא מספיק שהוא יאמר טוב, אני יותר לא יעשה את זה. אלא עכשיו הוא צריך לשים לעצמו סייגים ולהתרחק מזה מאד מאד. זה נקרא להכנס דרך החלון הקטן. וזו דרך התשובה, לתקן במקום יותר עליון ממה שנפלת, לגזור את עצמך כבר לפני.

עפ"י הסוד הה', הרומזת למלכות, מספרה חמש כנגד חמש גבורות שבמלכות.

הכרת הטוב
סמינרים של הרב שיינברגר שליט"א

אורות של חנוכה
באור הגנוז

חמישי שישי שבת
עם כ' הרב מרדכי שיינברגר
והרב יובל הכהן אשורב
ומיטב המרצים...

האירוח כולל לינה וארוחות

לפרטים והרשמה לאירועים:
052-7655115 | 04-6980792 | 052-5807888

בואו לעשות את הסוד... Se

מנורת תשב"ר
מסיבת חנוכה

האור שבסוד והאור שבאור
עם הרב יובל הכהן אשורב

מוסיקה שמאירה את הנשמה
הופעה מיוחדת של היוצר יניב שמאי

מנורת תשב"ר
שעור עם כ' הרב מרדכי שיינברגר שליט"א

האירוע יתקיים אי"ה
ביום ג' אור לכ"ז כסלו
23.12.08 (למנינם)
בשעה 19:00
בבית הכנסת הגדול
רח' אלנבי 110 תל אביב

בתוכנית:
במקום יוענק כיבוד עשיר שי יוענק לכל משתתף
לרכישת כרטיסים: 0527655174, 0527655100